

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Hansen): Som det var at vente efter de Udtalelser, der faldt ved Sagens første Behandling, har man ikke kunnet opnaa Enighed i Udvalget. Det eneste, man har opnaaet Enighed om, er Bestemmelserne i § 1, som gaar ud paa at dele de 128,000 Kr., der stammer fra Københavns Væbning, mellem Staten og Københavns Kommune. Om Anvendelsen af det resterende Beløb, 139,000 Kr., har man derimod ikke kunnet opnaa Enighed. Udvalget har her delt sig i et Flertal, som kan følge Lovforslaget, og et Mindretal, som mener, at de 139,000 Kr. skal gaa ind i Statskassen.

Med Hensyn til det Beløb, der staar til Raadighed, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Efter hvad der er oplyst, vil Renterne andrage omtrent 4,865 Kr., men af disse skal forlods 1,000 Kr. anvendes til Understøttelse af Underofficerer af Københavns Garnison under Sygdomstilfælde, og af Resten skal der udredes en Del Pensioner og Understøttelser som Følge af, at Københavns Væbning er ophævet, og de vil i Øjeblikket andrage ca. 1,500 Kr. Der bliver altsaa ca. 2,365 Kr. tilbage, som staar til Raadighed i Øjeblikket til Anvendelse efter Lovforslagets Bestemmelser. Men jeg gør opmærksom paa, at i Tidens Løb vil dette Beløb altsaa stige med det Beløb, der straks skal anvendes til Pensioner og Understøttelser, saa at det vil stige til 3,865 Kr., for saa vidt Fonden vil give samme Renteindtægt. Flertallet har ment at kunne følge Ministeren og ment, at det er forsvarligt, at Pengene fremdeles udgør en særlig Fond. Oprindelsen til denne er der gjort Rede for i Lovforslagets Motiver. Jeg skal minde om, at af de 139,000 Kr., der bliver tilbage, naar Københavns Kommune har faaet sin Andel, stammer de 75,000 Kr. fra Livjægerkorpsets Kontingentkasse, og dette Beløb er jo i Virkeligheden for den allervæsentligste Del fremkommet ved frivillige Tilskud. Vel er det rigtigt, at Staten gav et Tilskud til det gamle Livjægerkorps, men for den væsentligste Del — i hvert Fald mere end Halvdelen — stammede Indtægterne fra det Kontingent, som udrededes af Korpssets Medlemmer,

og Korpsset var jo aldeles frivilligt. Denne Omstændighed gør, at man ikke uden videre kan betragte disse Midler som Statsmidler. Med Hensyn til de øvrige 64,000 Kr., som hidrører fra Københavns Væbnings Fond, er de jo i højere Grad Statsmidler. Udgifterne til Københavns Væbning udrededes dels af Københavns Kommune og dels af Staten, men det Beløb, som oprindeligt var til Stede, da Københavns Borgervæbnings Fond blev dannet, bestod dog ogsaa i nogen Maade af Midler, der var indgaaede ved frivillige Bidrag, og navnlig ved Midler, som var udredede som Bøder og som Frikøbelspenge og lignende. Alt dette, synes jeg, giver Berettigelse til at indtage det Standpunkt, at det ikke er almindelige Statsmidler, det er Midler, som bør bevares og gives en særlig Anvendelse.

Med Hensyn til denne Anvendelse har Flertallet ogsaa kunnet følge Ministeren. Vi mener nemlig, at de frivillige Korps nærmest maa betragtes som Arvtagere navnlig efter det gamle Livjægerkorps, og Midlerne skal jo efter Lovforslaget gaa netop til bestemt Anvendelse indenfor disse Korps. Men her har Flertallet tilladt sig at stille et Ændringsforslag. Lovforslaget bestemmer, at de Penge, der bliver tilovers, efter at de 1,000 Kr. er udredede, skal kunne anvendes efter Forsvarsministerens Bestemmelse „til Organisation og Uddannelse af frivillige Korps, som i Henhold til Lov Nr. 209 om Hærens Ordning af 30. September 1909 § 230 er knyttet til Hæren“. Vi har gjort gældende, som jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling af Lovforslaget, at det var en temmelig almindelig Anvendelse, saa meget mere, som man aarlig bevilger Midler til lignende Anvendelse: til Støtte af de frivillige Korps. Vi har ment, at det var bedre at give Midlerne en mere bestemt Anvendelse, selv om det bliver paa en Del af de Omraader, som Regeringen i Forvejen giver sin Støtte, og har derfor foreslaaet, at Midlerne skal anvendes til Samarbejde mellem Hæren og de frivillige Korps, som har Overenskomst med Staten. Det er — det vil jeg gerne gøre opmærksom paa — intet strengt begrænset Omraade, for man maa vel egentlig gaa ud fra, at hele Organisationen eller navnlig hele den Uddannelse, som de frivillige Korps faar, har til Øjemed, at de skal kunne støtte Hæren i Krigstid, staa til Raadighed, naar der mobiliseres. Hvis et Korps ikke er indrettet derpaa, vil det være forfejlet, og saa vil det heller ikke